

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16459/2024
08.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Стевановић, адвокат из ..., против тужене Општине Крупањ, коју заступа Општинско правобранилаштво Општине Крупањ, ради сметања државине, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Шапцу Гж 642/24 од 15.05.2024. године, у седници одржаној 08.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Шапцу Гж 642/24 од 15.05.2024. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Шапцу Гж 642/24 од 15.05.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Решењем Основног суда у Лозници П 1177/22 од 06.02.2024. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужена као инвеститор радова на јавном путу Грујина Бара – Мисир, преко свог извођача радова ЈП „Пут“ из Крупања у периоду од 09. до 10. новембра 2022. године, а што је тужилац видео 10.11.2022. године, сметала тужиоца у државини аутоканала и радионице на катастарској парцели број .. КО ... тако што је оштетила један траг канала и поткопала цео канал чиме је тужилац онемогућен да користи канал и радионицу на предметној катастарској парцели и наложено је туженој да одмах по пријему решења успостави пређашње стање поседа тако што ће на катастарској парцели број .. КО ... на простору од радионице и канала па до јавног пута извршити насипање прилаза и бетонирањем поправити оштећени крак аутоканала, те је забрањено туженој да убудуће на овај или сличан начин смета тужиоца под претњом законских последица. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 203.250,00 динара са законском затезном каматом од извршности решења до исплате, док је преко досуђеног до траженог износа од 219.000,00 динара, одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова парничног поступка.

Решењем Вишег суда у Шапцу Гж 642/24 од 15.05.2024. године, ставом првим изреке, преиначено је првостепено решење у ставу првом изреке, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да је тужена као инвеститор радова на јавном путу Грујина Бара – Мисир, преко свог извођача радова ЈП „Пут“ из Крупња, у периоду од 09. до 10.11.2022. године, а што је тужилац видео 10.11.2022. године, сметала тужиоца у државини аутоканала и радионице на катастарској парцели број .. КО ... тако што је оштетила један траг канала и поткопала цео канал чиме је тужилац онемогућен да користи канал и радионицу на предметној катастарској парцели и да се наложи туженој да одмах по пријему решења успостави пређашње стање државине тако што ће на катастарској парцели број .. КО ... на простору од радионице и канала па до јавног пута извршити насипање јавног прилаза и бетонирањем поправити оштећени крак аутооканала и да јој се забрани да убудуће на овај или сличан начин смета тужиоца под претњом законских последица. Ставом другим изреке, преиначена је одлука о трошковима поступка садржана у ставовима другом и трећем изреке првостепеног решења, тако што је обавезан тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 194.940,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности решења до исплате, док је преко досуђеног до траженог износа од 269.190,00 динара са каматом одбијен захтев тужене. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 49.500,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности решења до исплате.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку.

Тужена је поднела одговор на ревизију, захтевајући накнаду трошкова за његов састав.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије применом члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови из става 1. истог члана за одлучивање о ревизији тужиоца као о изузетно дозвољеној.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија). Одредбом члана 420. став 1. ЗОО прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док се према ставу 6. истог члана у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Правноснажним решењем одлучено је о тужбеном захтеву за сметање државине одређене непокретности (аутоканала и радионице) у складу са меродавним материјалним правом из Закона о основама својинско правних односа. Посебна ревизија се може изјавити једино због погрешне примене материјалног права, док битне повреде одредаба парничног поступка и погрешно утврђено чињенично стање

нису законски разлог због којих би се могло дозволити одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној. Како тужени наводима ревизије оспорава правилност утврђеног чињеничног стања, а имајући у виду да се ради о парници ради сметања државине у којој одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, Врховни суд налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је у складу с тим одлучио као у ставу првом изреке. Такође уз ревизију нису достављене одлуке које би указивале на потребу уједначавања судске праксе око примене материјалног права у вези института заштите државине од сметања.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 452. став 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 452. став 5. ЗПП прописано је да против решења донетих у парницама због сметања државине ревизија није дозвољена. Дакле, у тој врсти спора дозвољеност ревизије се не цени према одредби члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП на коју се тужени позива у ревизији.

Како је побијаним другостепеним решењем одлучено у поступку у парници због сметања државине у коме је посебном одредбом члана 452. став 5. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужиоца није дозвољена.

Из тог разлога, Врховни суд је применом члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

Како трошкови одговора на ревизију нису били потребни туженој за вођење ове парнице, Врховни суд је применом члана 154. став 1. у вези члана 165. став 1. ЗПП одлучио као у ставу трећем изреке овог решења.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**